

СЕВЕРНО ЕХО

Годишен абонамент 60 лева

Редактор Петко Пав. Попов.

Средстводател Рена П. Попова.

Обявления се печатат на цена по определена таблица. Винаги въ преждлата.

Д-во „Съгласие“

Дъски, греди и летви
Български и ромънски чамов и боров материал
Ще намърите на най-конкурентни цени само въ склада на

Първокачествена брашна
триста, трици и др. от мелница „ЯСЕНЪ“
които попиват от 40 до 45 на сто вода, понеже житото се мели без да се мокри, ще намърите само въ магазинитѣ на

Стефанъ Ив. Мутафовъ & Синъ
въ улицата за окол. управление и срещу протестан. църква.

оследно горчение

Днес, Димитровден, прокуденитѣ чани на западнитѣ български пограници, отдадени на сръбско по мирнитѣ договори, ще вздигнат своя траурен ден, който ще бъде ден на траур за цѣлия български народъ.

Предесе години следъ всѣки политически подвигъ и победа българцината, отъ нейното рапуство тѣло сж се късалн живи меса за задоволяване неуловимата алчност на нашитѣ седи.

Всички несправедливости, баче, срещу българцината преднеят предъ откъсането на Босилградския, царбродския и кулския край отъ българската земя. Защото въ ний другъ случай чинизма на завоевателитѣ не е проявилъ съ явака золота, както въ този сѣрбитѣ.

Защо имъ бѣха потребни ролко десетки хиляди нови аларски роби при стотицитѣ иллади други, пожертвувани въ олинитѣ на Вардара и Струга и равнинитѣ на златна Обруджа?

Безогледната алчност на сръбския шовинизмъ искаше да получи — и получи — едно последно удовлетворение върху поваления трупа на своя братъ.

Но... малкото камъче преварва колата. Нека похителитѣ на скжпнитѣ западни български краища знаят, че метни ще бждатъ всички дипломатически опити и надежди на сръбско-българско сближение, додето отъ предградията на нашата столица се виждатъ въ синевината на западния Балканъ карулжитѣ на сръбскитѣ граничари. Желанието на сподавнитѣ чувствава си къмъ асимилиранитѣ наши брата отъ долинитѣ на Моравя и Тимокъ, ще бжде прогнано всѣки пътѣ предъ картината на искочествиния сръбски теороръ въ царбродско и босилевградско.

Ще може ли нѣкога българина да забрави храбритѣ войнички отъ Драгоманския полкъ, покрили българското оржие съ слава при Селиолу и Люле-Бургазъ?

Не! — И нека бжде проклета рожката, която ще се протегне за братско разбирателство съ сѣрбитѣ, преди да сме видѣли отново въ обятията си скжпитѣ ни брата отъ западния край.

Мечътъ на „Св. Димитрия Солунски“, избранъ за покровител на тѣзи родни краища, е символа на надеждата, която хранимъ — да видимъ свободни и обединени съ своята майка България всички части отъ нейното тѣло, откъсаната отъ немилостивитѣ завоеватели.

„Северно Ехо“.

Единъ паметенъ денъ за българо-чехско сближение

Въ недѣля плевенци шумно и сърдечно манифестираха своитѣ приятелски чувства къмъ братска Чехославия

Една стѣпка къмъ сближение

Въ недѣля, 4 т. м., Плевенъ преживѣ едно импозантно и много мило тържество на славянско единение. Редакцията на нашия вестникъ, една отъ задачитѣ на който е да работи за сближението ни съ Чехославия, уреди утро съ конференция за младата Чехославия република. На тържеството бѣше поканенъ да присѣствува и Чехославия консулъ въ Русе, г. А. Прохазка, единъ отъ добритѣ приятели на България и ентузиазизиранъ ратникъ за сближението на двата славянски народи.

Г-нъ Прохазка пристигна въ града ни въ сѣбота, вечерта, придруженъ отъ своитѣ съотечественици г. г. И. Хорейши, И. Опратко и П. Палачикъ. На гарата гоститѣ бѣха посрещнати отъ ммета на града, нашия редакторъ и живущитѣ въ града ни чехи и чехски възпитаници.

Речитѣ за Чехославия

Следъ музикалната часть на програмата, нашия редакторъ г. Поповъ, каза нѣколко думи за значението на тържеството и даде думата на г. Прохазка.

Една пламенна и искрена речъ

Консултътъ на братска Чехославия бѣше посрещнатъ съ продължителни ржкоплекания. Развълуванъ отъ сърдечния приемъ на плевенци, г. Прохазка приветствува съ следнитѣ думи:

„Братя българи! Мень ми липсватъ думи да изжака благодарността си за хубавия приемъ и вниманието, което ми се указа. Това внимание, вързамъ, е и къмъ моята родина, която съ благодарностъ приема поздравитѣ на братския български народъ.“

Братя славяни! Нашата сѣоба бѣше еднакава. Ние и вие бѣхме едно робство. Нека целимъ свободата и нека заробимъ всички за обединението на великото славянско семейство, защото само чрезъ единение и искрено разбирателство ще можемъ да предотвратимъ всички нещастия и да изградимъ великата славянска идея.

Стига враждуване между славянскитѣ народи — да заживеемъ като брата!

Наскоро българския народъ чествува петдесетъ години отъ своето освобождение. Отъ името на моя народъ азъ му поднасамъ сърдечни поздравления, пожелавамъ му свети и честити буднини и извиквамъ: да живее любимия и демократиченъ български царъ Борисъ III“.

Последнитѣ думи на г. Прохазка бѣха изпратени съ „ура“ и „Шуми Марица“.

Плевенци и тържеството

Интересътъ на гражданитѣ къмъ утрото е повишенъ. Още отъ рано сутринта хубавия и кокетенъ театраленъ салонъ на д-во „Съгласие“ се пълни отъ хилядна отбрана публика. Къмъ 10 часа салона е препълненъ и нѣколко стотици граждани сж принудени да се върнатъ поради липса на мѣсто.

За случая сцената е декорирана съ български и чехославянски знамена, а отъ дветѣ ѣ страни сж поставени всрѣдъ цвѣтя портретитѣ на Н. В. Царя и председателя на Чехославияката република г. Масарикъ.

Тържественото откриване на утрото

Точно въ 10 часа завесата се вдигна и воената музика откри тържеството съ „Шуми Марица“ и чехскиятъ химнъ „Где е домътъ мой“, изслушани на крака и изпратени съ бурни и продължителни ржкоплекания отъ хилядитѣ ентузиазизирани граждани и граждани.

Следъ изсвърване на химнитѣ, г-жа Славака Грасева, която и другъ пътѣ е доставяла истинско удоволствие на плевенци съ своя приятелъ и школуванъ гласъ, изпълни съ възхвалено нѣколко хубави български народни и чехски национални пѣсни. Акомпанираше на пиано г. Я. Каранащевъ.

Военната музика изсвърни великопелно увертюрата на опера „Далиборъ“ отъ чехския композиторъ Сметана и китка отъ български пѣсни. Редко военната музика е изпълнявала съ таква съвършенство Сметановата „Далибаръ“ и българската китка. За това свидетелстваха

г. Масарикъ и завърши: „Да живее Чехославия!“

Последнитѣ думи бѣха изпратени съ продължителни ржкоплекания и чехския химнъ „Где е домътъ мой“.

За нашитѣ отношения съ Чехославия

Последенъ говори нашия сътрудникъ г. Анг. С. Симеоновъ за отношенията ни съ Чехославия. Почертавайки, че младата Чехославияка република въ единъ късъ периодъ е могла да заеме централно мѣсто въ политическия, културния и стопанския животъ на централна Европа, пожела едно още по-тѣсно приятелство между двамата славянски народи.

Накрай, отбелезвайки, че Чехославия може да бжде първостепененъ пазаръ за нашитѣ земеделски продукти, брашна, вина, грозде и пр., изтъкна необходимостта отъ единъ търговски договоръ между България и Чехославия и пожела реализирането на такъвъ договоръ въ най-близко време.

Той изтъкна още, че ратнитѣ за българо-чешкото сближение служатъ на велика и благородна идея и поздравя скоростното посещение на президента Масарикъ, като начало на по-сърдечни отношения между политическитѣ фактори на дветѣ страни.

Банкетътъ

Тържеството се закри къмъ 1 часа следъ обѣдъ, следъ което на гоститѣ се даде банкетъ въ локала на К. Лазаровъ. Тукъ произнесоха тостове окръжния управителъ г. Ил. Хайдуловъ и г. Петъръ Кокилевъ.

Следъ банкета гоститѣ бѣха разведени изъ града и запознати съ забележителноститѣ му. Привечеръ бѣха поканени на чай въ семейството г. В. Жекови, следъ което си заминаха.

4 ноември ще остане една бележитъ дата на сърдечно славянско единение. Въ Плевенъ се турни едно добро начало и нека върваме, че то ще даде отлични резултати.

Изпращането на гоститѣ

Следъ банкета гоститѣ бѣха разведени изъ града и запознати съ забележителноститѣ му. Привечеръ бѣха поканени на чай въ семейството г. В. Жекови, следъ което си заминаха.

Изявления на г. Прохазка

При заминаването си, г. Прохазка ни заяви:

„Трогнатъ съмъ много отъ радушия и тържественъ приемъ на любезнитѣ плевенци. Върщамъ се препълненъ съ още голѣми симпатии и братски чувства. Днешното тържество бѣше единъ реаленъ изразъ на желанието на всички ни да заработимъ още по-усърдно за сближението на разпокъсанитѣ и враждующи помежду си славяни.“

Въ недѣля ще се произведатъ окръжнитѣ избори

Министритѣ всрѣдъ народа

Въ недѣля, 11 т. м., ще се произведатъ въ Ловчанска, Луковитска и Никополска околии допълнителни избори за окръжни съветници.

Изборната кампания е въ триѣ околии е въ разгара си. Станали сж маса събрания въ които всички партии сж изложиле изборнитѣ си платформи. Отъ една седмица въ Никополска околия е министра на земледѣлието г. Дим. Христовъ, който е говорилъ предъ нѣколко голѣми пунктови събрания. Вчера бѣше въ Плевенъ и замина за луковитско и министѣра на правосъдието г. професоръ Кулевъ.

Днесъ Демократическия съговоръ урежда голѣми пуктови събрания въ всички по-голѣми села на тритѣ околии.

Взети сж всички мѣрки изборитѣ да минатъ при пълна свобода и редъ.

Народната опера отлага гостуванията си

Ще бжде въ Плевенъ къмъ края на н. ноември

По поводъ на нѣкоя съобщения, че опера та гостува въ града ни, помолни сме отъ дирекцията и да съобщимъ, че гостуването се отлага за къмъ края на този месецъ или найкъсно въ началото на м. декември, понеже сега е ангажирана сж гастроли на нѣколко видни европейски артисти.

Операта ще даде въ града ни три преставления и най-вѣроятъ ще бждатъ представени „Фаустъ“, „Еврейка“ и „Миньонъ“. Въ първитѣ две опери ще имаме възможностъ да видимъ и нашия съгражданинъ г. М. Поповъ, който въ „Фаустъ“ играе ролята на Мефистофелъ, а въ „Еврейка“ — Кардинала.

Общинскитѣ съветъ

Приеха се нѣколко търгове

Отъ понеделникъ общинския съветъ продължи есенната си сесия. До сега бѣха само разгледани и приети книгата на нѣколко търгове, произведени напоследъкъ. Приеха се и търговетѣ за отдаване подъ наемъ полскитѣ имоти на изполища.

Съветътъ въ онднешното си заседание реши да не се дава по никой начинъ „Томовското бранище“ на ясенчани.

Чрезъ тържества като днешното азъ вървамъ, че по-скоро ще можемъ да осмъстимъ желѣватитѣ още по-усърдно за сближението на разпокъсанитѣ и враждующи помежду си славяни“.

Народниятъ университетъ

Д-во „Съгласие“ е поканило за лектори най-виднитѣ наши професори

Миналата седмица се откри Народния университетъ при д-во „Съгласие“ съ сказка отъ г. Георги Марковъ на тема: „Проблеми на българския национализъмъ.“

Въ петъкъ се говори г. Дим. Казасовъ на теми: а) „Предъ перспективата на въздушната стихия“; б) „По въздуха до Варна“.

Настоятелството на д-во „Съгласие“ е поканило повече отъ петдесетъ души видни научни и професори, да държатъ сказки презъ този сезонъ отъ името на Народния университетъ. Между поканинитѣ сж: г. професоритѣ Ал. Цанковъ, Мих. Арнауловъ, П. Бакаловъ, Ал. Балабановъ, Т. Бончевъ, Ас. Златаровъ, В. Златарски, К. Ивановъ, Сп. Казанджиевъ, Гавр. И. Казаровъ, Д. Михалчевъ, Д. Михайловъ, Кр. Миячевъ, Ст. Младеновъ, П. Мотавчиевъ, Хр. Негеновъ, П. Николовъ, Ан. Протичъ, Ник. Райновъ, Б. Филатовъ, Г. С. Хлѣбаровъ и др.

Освенъ тѣхъ настоятелството е поканило да държатъ сказки и нѣкои наши съграждани. Сказкитѣ на мѣстнитѣ лектори ще бждатъ съ безплатенъ входъ.

Тържеството въ с. Телишъ

Освещаване на новото училище

Въ недѣля, 4 т. м., въ с. Телишъ, луковитско, се освети новата училищна сграда. По този случай въ селото имаше тържество на което присѣтстваха окръжния училищенъ инспекторъ г. М. Милчевъ, луковитския околийски училищенъ инспекторъ г. Хр. Даскаловъ, народния представителъ г. Ив. Петровъ и много гости отъ околнитѣ села.

Водосвѣтътъ се извърши отъ архiereйския намѣстникъ, протоерей Изгорнѣковъ, следъ което се държаша речи за значението на училището като главенъ възпитателенъ факторъ въ живота.

Училището носи името на народния ни любимецъ Н. В. царъ Борисъ III, който бѣше поздравенъ съ една възторжена телеграма отъ телишчани.

Презъ деня на тържеството се получи поздравителна телеграма отъ министѣра на просвѣтата г. Н. Найденовъ.

Трѣбва да се отбележи, че с. Телишъ въ просвѣтно и културно отношение заема първо мѣсто въ Луковитска околия.

БЕЛЕЖКИ

Софиянци и ние

На два пъти вече Народния театър бѣше въ Плевенъ. Неговитѣ представления въ новия плевенски театър нѣматъ характеръ на обикновено гостуване. Тѣ сж единъ опитъ на Народния театър да стане истински народенъ, като въве въ постояненъ контактъ съ провинциалната публика и се подложн на нейнитѣ преценки.

А въкусветѣ нѣма съдия — това е известно правило — но ние бѣхме изненадани отъ различие отъ нашитѣ впечатления и очакваната на артиститѣ. Преди да почнатъ представлението каза ни се, че „Грабването на сабинянитѣ“ е отлична комедия, която много ще ни хареса. Указа се, че ѣ единъ баналенъ фарсъ, който не се хареса дори на най-независимия зрители. Преди представлението на „Кожмаръ“ ни се каза съ една гримаса на високоименна снисходителностъ: „едва ли ще ви се хареса“. А между това „Кожмаръ“ бѣше единствена отъ даденитѣ до сега пѣсни, която се следеше отъ зрителитѣ съ затаенъ дѣхъ и се посрещна съ възторгъ. Какво имаме тукъ на лице: различие на вкусветѣ ли, или неспособностъ на провинциалната плевенска публика да се издигне до истинчената преценка на столицанитѣ?

Безъ да се смущаваме отъ безпорния фактъ, че столицата е събрала въ себе си елита на българска интелегенция — ние се осмѣляваме съ гордостъ да го кажемъ: столицата е загубила здравия усѣтъ за красивото и доброто и се е подала на неумолититѣ изисквания на пазара. Ето защо ние сме изненадани отъ странина репертуаръ на Народния театър, чрезъ който ни се поднася като красиво и увлекателно това, което намъ се струва празнико и банално, а ни се харесва онова, което столицани отминаватъ като „отекчи телно“. Незнаемъ,

столицата ли е напреднала въ своитѣ изтънчени прически, или ние сме останали назадъ отъ времето. Но ние помнимъ миналото, когато представлението на Народния театър се пълнеха не съ лекомислена публика, която ходи на театъръ за да яде семки и кисели бонбони, а съ мислитъла часть на обществото, която гледа на театъръ като храмъ и тамъ отиваше за да живее и се възлува съ живота и чувствата на героитѣ на сцената. Това бѣше времето, когато писатѣли на Ибсена, Хауптмана, Шекспира, Зюлдермана и пр. караха публиката да се обкрне въ едно цѣло съ артиститѣ и да люлъѣ стениитѣ на театъръ — съ своя буренъ възторгъ. Какво е се промѣнило? Драмата ли изкуфа и се изгласа отъ сензационата кино, или публиката се изтънчи до толкова, че картинитѣ на „Маринетни“ или „Сабиянитѣ“ ѣ се виждатъ като върховни постижения на театъръ?

Вне все остоимъ предъ тѣзи въпроси, които представлението на Народния театър въ Плевенъ предизвикватъ. Преценвайки голѣмата роль, която тѣзи представления ще изиграватъ за нашата бедна провинция, ние искаме съ чувство на скромна гордостъ да изтъкнемъ и голѣмата полза, която ржководителитѣ и управителитѣ на Народния театър могатъ да извлекатъ — ако искатъ — отъ тѣзи представления. А ѣта е: да се поставятъ въ контактъ съ чувствата и преценкитѣ на онаа българска публика, джобовета на която не сж пълни съ банкноти, чрезъ които се купува празно удовлетствие, но душитѣ на която копнеятъ да видятъ въ лицето на театъръ едно истинско училище и храмъ на изкуството.

Ако тоя контактъ повлияе съ нѣщо върху насоката и репертуара на Народния театър, българската провинция ще бжде честита, за гдето ще способствува за изтъняването на Народния театър, оплохтитѣ на спекулата и сѣбѣжливоститѣ и вършането му къмъ блаженото минало на идеализма и възторга.

Георги Марковъ.

Бенито Мусолини за славянството

Една интересна статья писана преди 16 години

Въ редактираната отъ него презъ 1912 г. в. „Авантъ“, органъ на социалистическата партия въ Италия, Бенито Мусолини, днешния разпоредникъ сж сжблжитѣ на Италия, е билъ помѣстилъ съ подписа си, следната статья, написана презъ м. ноември 1912 г. следъ нашитѣ победи при Кюле-Бургазъ, озглавена: „Славянско възраждане“.

Въ своята „Нова всеобща география“ Елисей Рекло разказва, че когато въ 970 г. руситѣ на Светослава били бити при Одринъ, една мистериозна ржа издѣбала върху пиедистала на една византийска статуя, че единъ денъ конетъ на казачитѣ ще стѣпчатъ съ подкованитѣ си копита мраморнитѣ камъни на Света София. Далечното, забравено предсказание е на пътѣ да се изпълни. Наистина, не сж рускитѣ казаци които въ тоя моментъ бивакиратъ предъ Цариградъ, но понеже сж българитѣ, трѣбва да бждатъ смѣтани като авангардъ на Русия и на славянския свѣтъ. Войната на четворката (четиритѣ балкански народи б. пр.) е война на Русия

противъ Турция. Задъ Фердинандъ, царъ на малка България, стои Николай, царя на всички руси. София зависи отъ Петербургъ. И австрийската дипломатия вече има предчувствието за тия отношения. Ако Сърбия не би била поддържана и закрилана на явно отъ Русия, може би Австрия би се съгласила на едно сръбско пристанище на Адриатическия брѣгъ. Но едно сръбско пристанище, може да бжде утрое едно руско пристанище и въ тѣхъвъ случай Австрия би била запущена. Тѣзи трагична, макаръ и далечна евентуалностъ не е избѣгнала на австрийскитѣ политияци.

Има единъ другъ неприятелъ, който за пети или шести пътѣ е всъвалъ срещу Турция — макаръ, че е невидимъ между армийитѣ на балканскитѣ държавци — и този традиционаленъ врагъ на Турция е Русия. Русиятъ сѣнъ е разрушаването на Турция, руския сѣнъ е Цариградъ. Русия тежище, съ своята грамадна тяжестъ къмъ югъ, къмъ слънцецо, къмъ Средиземното море, което е естествения пътѣ на

три континента.

Въ книгата на Даниловски: *Русия и Европа* — мисията на Европа е ясно, брутално определена: да конфедерира всички славянски племена и да владѣе свѣта.

Днешниятъ троенъ съюзъ между България, Сърбия и Черна-Гора е първия опитъ къмъ тази конфедерация която утре — споредъ смѣлия панславянски идеалъ — ще обгърне всички славянски народи въ Австрия, ще се простре къмъ Триестъ и ще господствува отъ никого неоспорвана надъ цѣла източна Европа. Кой минари и разнебитѣ турското владичество въ Европа? Русия сж една борба която продължава два века. Кой освободи балканскитѣ народи отъ турското иго? Русия. Отворете която история и ще прочетете една руско-турска война въ 1711 г. друга — въ 1736 — трета — въ 1770. Турция смязана при Какуля загуби за винаги Кримъ, заставена бѣше да отвори Босфора и Дарданелитѣ за руската търговия, призна (и тази клауза отъ договора за миръ е симптоматична) правото за намѣса на рускитѣ посланици въ полза на поданицитѣ на дунавскитѣ княжества. Съ Одринския миръ — следъ войната въ 1828 г. Русия

наложи на Турция признането на независимостта на Гърция и взе гаранции за запазването правата дадени на сѣрби и румъни.

Stato quo — санкционирано отъ Парижкия конгресъ следъ Кримската война продължи точно двадесетъ години. Руско-турската война въ 1877 г. предизвикала индеректно отъ войната за независимостта на Сърбия, бѣше сѣрипателна за Турция. Руската армия, следъ падането на Плевенъ, настъпи по пътя, по който настъпва днесъ българската армия. Следъ като зае София и Пловдивъ, атакува Одринъ и достигна до вратитѣ на Цариградъ. Турция поиска мира и го получи въ Сан-Стефано. Но условията бѣха ревизирани отъ берлинския конгресъ въ 1878 г. Дипломатитѣ създадоха такава друго едно Stato quo, нерационално и потисническо което продължи тридесетъ и четири години и биде премахнато само въ две седмици отъ смелитѣ и победоносни армий на четворния балкански съюзъ. Краятъ на Европейска Турция би билъ ѣ ще бжде трупификанто унизчаване съ успѣхъ на руската политика.

Че Турция като велика европейска сила вече залъзва, въ това никой повече не се съмнява. Наистина, не знаемъ дали Ча-

талджанскитѣ позиции ще се противоприваватъ още нѣколко дни или седмици: въ всѣки случай катастрофата ще бжде отсрочена но не и избѣгната. Военното поражение ще докара безъ друго едно териториално разпокъсване. Vae victis! Може би Турция да не бжде изцѣло пожертвувана. Нужно е впрочемъ да се държи смѣтка и за турското население което населява балканския полуостровъ. Това е нужно да се припомни на ония, които много по християнски пожелаватъ не толкова края на турския политически режимъ, колкото изтъняването на „невѣрнитѣ“.

Въ Одринския вилаетъ има 225,000 турци и 115,000 българни мохамедани; въ Солунския вилаетъ 340,000 сурци и 100,000 българни мохамедани; въ Битолския вилаетъ има 100,000 турци и 28,000 българни мохамедани. Въ Янинския вилаетъ има 230,000 жители мюсюлмани. Въ Шкодренския има 22,000 турци и 260,000 албанци мюсюлмани. Вѣрно е, че въ Европейска Турция господствуващата раса е представена отъ една пета отъ населението но къмъ него трѣбва да се добавятъ ония, които изповедватъ религията на турцитѣ. Въ източна Румелия, турския елементъ, казва Рекло, съвсемъ не е загалитъ своето

значение. Тамъ се говорятъ три езика: български, турски и грѣцки. Въ 1880 г. имаше 846 български училища съ 48,000 учащи и 471 турски — съ 27,000 ученици. Може би влиянието на българитѣ да е измишило сжществено тѣзи пропорции. Както и да е, за да се премахне тукъ турския елементъ нужно е турския знаменития географъ, и нека добре поимислятъ „милонитѣ“ християни, да се изкорени, т. е. да постъжимъ съ османитѣ още по-жестокото отъ колкото сж биле тѣ презъ време на завоуването, когато сж се хвалили, че тамъ кждето сж стѣпипи коптата на тѣхнитѣ коне, трѣва нѣма да поникне.

Отъ друга страна, продължава Рекло, трѣбва да се държи смѣтка за факта, че другитѣ, макаръ и малобройни въ сравнение съ населението отъ другитѣ раси, сж поддържани отъ милиони мохамедани, албанци, бошнаци, българни, черкези и пр. Нужно е при това да не се забравя, казва знаменития географъ, че турскитѣ мюсюлмани сж представителни на 150 милиони тѣхни едновѣрци, прѣснаме по всички краища на свѣта и че тѣзи народи взематъ живо участие въ общото движение на човѣчеството въ Европа и Азия.

При даденитѣ етнически и

демократически условия на Балканитѣ, които ни даватъ една чудесна мозайка отъ народъ (въ известни области се наброяватъ до десетина) логичния и човѣшки повикъ е билъ този на австрийскитѣ социалисти: никаква европейска намѣса! Балканитѣ за балканскитѣ народи! Само по себе си се разбира, че между балканскитѣ народи се включватъ и самитѣ турци. И наистина, въ предложението, гласувано въ България презъ октомври 1911 год. отъ представителитѣ на социалиститѣ отъ балканитѣ, се говори за една конфедерация отъ всички балкански народи, включително Турция. Справедливо е што Косовския вилаетъ включващъ фамозния санджакъ Нови-Пазаръ, населенъ почти изключително отъ сѣрби, да се възвѣрне на Сърбия; справедливо е што българска Македония да се присѣдини къмъ майката отечество; справедливо е сждо така што Албания да принадлежи на албанцитѣ, но на сжщото основание право е турцитѣ да останатъ въ Турция. Цариградъ може да остане турски. Ще служи за известно време единъ видъ като мостъ между Европа и Азия и като съединителенъ прѣстенъ между арийския и ислямския свѣтъ.

Отъ италянски: Ал. Ганчевъ

Димитър Хр. Върбенюв
По домашни причини няма да приема на именния си ден

Димитър Козанюв
няма да приема на именния си ден

Димитър Гиковъ
няма да приема на именния си ден

Димитър Добревъ
няма да приема на именния си ден

Димитър Баракюв
(членъ отъ фирмата П. Баракюв и братъ)
няма да приема на именния си ден

Подполковникъ Дим. Кръстевъ
няма да приема на именния си ден

Димитър Тодоровъ
търгувецъ
не ще приема на именния си ден

Димитър Гетювъ
адвокатъ
няма да приема на именния си ден

Литургия

По случай 6 месеца отъ смъртта на нашия скъпъ покойникъ

Свещ. Парашкева Арнаудюв

Ще се отслужи на 10.XI.1928 год. въ 9 часа сутринта въ храма Св. Никола. Поканваме роднини, приятели, познати и почитатели да пристъжствуватъ.

Плъвенъ, 3.XI.1928 год.

ОТЪ ОПЕЧАЛЕНИТЬ.

Д-ръ БОРИСЪ ПОПОВЪ

ПЛЪВЕНЪ — задъ банята

лѣкува

Грѣдни и стомашни болести. Пикочо-полови разстройства.

Прима всѣко време. 2-3.

ЯРМОМЕЛКИ

за мелене на царевича съ качникъ и за зърнени храни

Конструкция много солидна съ първокачествени шмиргелови камъни. Производство голѣмо. Няма тѣжби колелета, които се лесно чукатъ.

Цени конкурентни.

МЕЛНИЧАРСКО МАШИНО Д-ВО

Ив. Симеонюв, Капоноюв & С-ие

МАШИНА ФАБРИКА И ЖЕЛЪЗОЛЯРНА

Телефонъ 87. Плъвенъ. Телегр. адр: Мелница.

Любителни на музиката

Представителство на прочутата фабрика за цигулки „Praduktiv - genossenschaft“

и на най-голѣмата фабрика за духови инструменти

„Боландъ С-ие Фуксъ“ — Чехия

има само

Цвѣтанъ Михайлюв

книжарница „Христо Ботювъ гр. Плъвенъ“.

Музиканти и любители, посетете за да се уверите, че инструменти съ гаранция, като цигулки, китари, мандолини, балалайки, устни и рѣчни хармоники, духови инструменти отъ прочути чехски и германски фабрики; можете спокойно да си доставите само отъ книжарница „Хр. Ботювъ“, срещу паметника на „Свободата“, сѣщо и разни видове принадлежности.

Съ почитание: **Цв. Михайлюв.**

БАЛКАНСКА БАНКА

АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

Капиталъ 50,000,00 лв.

Основано презъ 1906 год.

Централно седалище въ СОФИЯ.

Клонове и агенции:

Бургасъ, Варна, Видинъ, Плъвенъ, Пловдивъ, Русе, Ломъ, Хасково, Дупница и мѣстенъ клонъ въ София.

Извършва всѣкакви финансови, банкови и борсови операции, финансира индустриални и търговски предприятия.

Приема влогове

въ текущи сметки и съ спестовни книжки при най-износни условия.

Съ специаленъ житарски отдѣлъ при клона Варна. Телеграфически адресъ: БАЛКАНБАНКЪ.

Общинскитѣ избори въ окръга

Пълни и точни резултати

Въ недѣля, 4 т. м., въ Плъвенския окръгъ бѣха произведени избори за общински съветници въ гр. Троянъ и 23 села. Насѣкжде изборитѣ сж минали при пълно спокойствие и безъ инциденти. Получени сж следнитѣ резултати:

Плъвенска околия

Орляховица — 330 гласа за демокр. сговоръ, 442 за общо-селска листа, 57 радикали, 73 демократи; Каменица — 225 за I сговоръ, 49 за II сговоръ, 166 нац. либерали; Долна Митрополия — 175 за I сговоръ, 142 за II сговоръ, 54 широки; Буковлъкъ — 71 I сговоръ, 94 II сговоръ; Тушевци — 183 сговоръ; 118 нац. либерали, 60 демократи; Староселци — 315 сговоръ, 5 радикали; Николаево — 225 сговоръ, 250 сговористи и стамболовисти, 53 стамболовисти, 93 врабчевисти, 79 дружбашки; Комарево — 172 I сговоръ, 248 II сговоръ и 114 нац. либерали.

Ловчанска околия

Българене — 262 сговоръ; Казлево — 240 сговоръ; Каленикъ — 221 сговоръ, 100 дружбашки; Иогловъ — 250 сговоръ; Лажене — 266 сговоръ; Сопотъ — 446

сговоръ; Угарчица — 1358 сговоръ и 435 дружбашки.

Троянска околия

Троянъ — 958 сговоръ, 207 демократи, 218 нац. либерали, 218 дружбашки, 609 работническа партия; Врабево — 541 сговоръ.

Тетевенска околия

Лопъчъ 247 сговоръ, 41 коалиция демократи и радикали, 197 коалиция дружбашки и нац. либерали; Голѣмъ Изворъ — 276 сговоръ, 111 общоселска листа.

Луковитска околия

Ракица — 247 сговоръ, 434 коалиция дружбашки, нац. либерали, широки и радикали, 117 демократи; Рушица — 197 сговоръ, 34 широки, 98 коалиция демократи, радикали, дружбашки и стамболовисти.

Никополска околия

Бръстъ — 425 сговоръ и нац. либерали, 251 демократи и стамболовисти, 305 дружбашки, 56 широки; Гулянци — 579 сговоръ, 56 сговоръ и демократи, 27 нац. либерали; Крета — 105 сговоръ, 35 демократи и стамболовисти, 33 дружбашки; Магура — 143 сговоръ, 163 общоселска листа, 18 дружбашки, 78 демократи.

Движенито въ града.

— Презъ м. октомврий въ статистическото бюро при общината сж регистрирани 72 раждания, 35 женитби, 3 развода и 32 смъртни случаи. Презъ сѣщия месецъ отъ града сж се изселили 35 души, а сж се преселили 52 души.

Златна карфица — форма котва, съ четири блянтни камъчета, е загубена въ читалищния салонъ, или въ района на втори кварталъ. Умолява се който я намѣрилъ да я представи въ редакцията ни срещу много добро възнаграждение. 1-1

Книжовни — Тези дни г-жа Рена П. Попова туря подъ печатъ нова книга отъ десетъ подбрани разкази. Книгата ще се пусне въ продажба къмъ края на този месецъ.

Д-ръ М. Диковъ
се премѣсти на главната улица, до аптека „Стефанюв“. Телефонъ № 210.

Болести въ окръга. — Въ последнитѣ дни въ окръга сж отбелязани 42 случая скарлатина и 21 коремнъ тифъ. Въ Плъвенъ има 12 случая скарлатина и 8 коремнъ тифъ.

Най-евтиния дървенъ строителенъ материалъ въ Плъвенъ се продава въ складюветъ — „Иванъ Н. Желъзарюв“ — на Михаилъ Ст. Куювъ, находящия се на сѣръ пазаръ. 3-6

Закланъ добитъкъ. — Презъ минали месецъ въ градската ни скотобойна съ закрани 2888 глави едъръ и дребенъ добитъкъ на общо тегло 149,883 кг. месо.

Д-ръ Гандозюв
се установи на частна лѣкарска практика въ с. Д. Джбникъ.

ГОРНО-БАНСКА минерална вода
винаги прѣсна ще намѣрите при **Христо Хар. Балабанюв** Плъвенъ.

Банцигъ, употребяванъ, фирмата Георги Балкански и братъ, телефонъ 49 — Плъвенъ.

Продава се къща въ VI кв. ул. 107, № 66, състояща се отъ дворно мѣсто около 250 кв. метра, три стаи, коридоръ, маза и др. пристройки. Сведението при адвоката Ангелъ С. Симеонюв. 2-3

Опредѣление № 2090. Плъвенския окръженъ сждъ въ разпоредителното заседание на 9 юлий 1928 год., при участието на прокурора Ив. Саковъ, ОПРЕДѢЛИ: допуца и утвърждава извършено отъ акта отъ 25 май 1928 год. усиновяване на Петъръ Петковъ Ивановъ, отъ с. Садовецъ отъ Никола и Петра Николови, отъ с. Горни Джбникъ. Препише отъ акта и настоящето да се обявятъ съгласно чл. 39 отъ закона за припознаване незаконороденитѣ деца и пр. следъ предварително вписане отъ заинтересованитѣ следюмитѣ се за случая суми. Подписали: председателъ Ал. Юрданюв, членове: Хр. Чалюковъ и Л. Нейчевъ.

Обявление № 1607. Обявямъ на интересуещитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 685/928 г. издаденъ отъ Плъвен. окръж. сждъ въ полза на Ив. Цекювъ и др. отъ Плъвенъ противъ Доно Вълковъ отъ с. Гор. Джбникъ за 10,000 лева, и съгласно чл. чл. 910—925 отъ Гражданското сждопроизводство, на 10 XI 928 г. ще продамъ въ Гор. Джбникъ на публиченъ търгъ следующия длъжничювъ движимъ имотъ: 100 газюви сандъка нетронена царевича оценена по 50 л. сандъка, или всичко за 5,000 лева. Желюшчитѣ да участвуватъ въ тая проданъ, трѣба да се явятъ въ казания денъ, частъ 9 преди обѣдъ, да надаватъ. гр. Плъвенъ, 6. XI. 1928 год. Д. № 2325 отъ 928 година. I Сждия-изпълнителъ: Г. Н. Нейчевъ.

Обявление № 2513. Обявямъ на интересуещитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 843/527 издаденъ отъ Плъвен. окръж. сждъ, въ полза на К. Хинковъ отъ Плъвенъ противъ Маринъ Найденовъ отъ с. Гор. Митрополия за 3,000 лева и съгласно чл. чл. 910—925 отъ Гражданското сждопроизводство, на 20 ноемврий 1928 год. ще продамъ въ с. Гор. Митрополия на публиченъ търгъ следующия длъжничювъ движимъ имотъ: 1) 15 кофи жито по 80 л. — 1200 л. 2) едно прасе 1000 л. Желюшчитѣ да участвуватъ въ тая проданъ, трѣба да се явятъ въ казания денъ, частъ 9 преди обѣдъ, да надаватъ. гр. Плъвенъ 3 XI 1928 год. И. Д. № 3342 отъ 1927 год. II Сждия-изпълнителъ: Ст. Кралевски.

Обявление № 2511 Обявямъ на интересуещитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 1127/927 издаденъ отъ Плъвен. окръж. сждъ въ полза на Никола Богданюв отъ Плъвенъ противъ Илия Ц. Немски отъ с. Староселци за 29,200 л. и съгласно чл. чл. 910—925 отъ Гражданското сждопроизводство, на 21 ноемврий 1928 год. ще продамъ въ с. Старо Селци на публиченъ търгъ следующия длъжничювъ движимъ имотъ: 1) Една релюсаячка съ 11 спускъ рудакъ за 6,000 лева. 2) Едно коноче на около 2 год. 3) Една вѣчка, вѣхта за 500 л. 4) Една купа сѣно около 5 кола 2,500 л. Желюшчитѣ да участвуватъ въ тая проданъ, трѣба да се явятъ въ казания денъ, частъ 9 пр. обѣдъ, да надаватъ. гр. Плъвенъ, 3 XI 1928 год. И. Д. № 991 отъ 1928 година. II Сждия-изпълнителъ: Ст. Кралевски.

Плъвенски окръженъ сждъ РЕЗОЛЮЦИЯ № 774.

Плъвенския окръженъ сждъ, въ публично заседание на 9. X. 1928 год. по т. д. № 14 отъ 1928 год. е обявилъ некомпетентностъ Исакъ Мойсеевъ, търгувецъ манифактуристъ отъ Плъвенъ, като за приврѣмена дата опредѣлилъ 20 май 1926 г. Назначавъ дѣловодителъ по некомпетентността сждията Хр. Андреевъ, писмоводителъ А. Константиноу, а времененъ синдикъ Ив. Цекювъ, адвокатъ отъ Плъвенъ. Поканва сж кредиторитѣ за 6. XI. 1928 въ сждъ, залата гр. отдѣлене за съвещение избирани постояннъ синдикъ. Задлъжаватъ се кредиторитѣ да предаватъ вземанята си въ сжда най-късно отъ 17. XI. 1928 г., чиято проверка ще стане на 1. XII. 1928 г. 3 часа сл. обѣдъ въ залата на гр. отдѣление въ сжда отъ дѣловодителъ. Предписва се на респективния сждия-изпълнителъ да изтърши описъ и запечатане имотитѣ на некомпетентния. Допуца се предварително изпълнение рѣшенитю. Последното подлежи на обжалване по реда на чл. 661 отъ Т. З. Оригинална подписали: Ал. Юрданюв, Христо Андрѣевъ и М. Василевъ.

ВѢРНО,
Председателъ: Ал. Юрданюв.
Секретарю: М. Цекювъ.

Обявление № 2512. Обявямъ на интересуещитѣ се, че на основание изпълнителния листъ № 593 издаденъ отъ Плъвен. окръж. сждъ на 1925 год. въ полза на Никола Богданюв отъ Плъвенъ противъ Д. Цвѣтнюв отъ с. Старо-Селци за 7160 лева и съгласно чл. чл. 910—925 отъ Гражданското сждопроизводство на 21 ноемврий 1928 год. ще продамъ въ с. Старо-Селци на публиченъ търгъ следующия длъжничювъ движимъ имотъ: На Цоно Из. Илиевски. 1) Сто (100) кофи жито по 70—7,000 лева. Желюшчитѣ да участвуватъ въ тая, праданъ трѣба да се явятъ въ казания денъ, частъ въ 9 преди обѣдъ, да надаватъ. гр. Плъвенъ, 3 XI. 1928 год. Д. № 1822 отъ 1927 година. II Сждия-изпълнителъ: Ст. Кралевски.

Пелишатск селско общинско управление — Плъвенско.

Обявление № 2954.

с. Пелишатъ, 5. XI. 1928 година. На 11 денъ следъ публикацията настоящето въ вестникъ „Северно Ехо“ отъ 2 до 4 часа следъ обѣдъ, въ канцелярната на общинското управление, ще се произведе трети пжтъ търгъ по доброволно съгласие продажбата на общинска храна реколта 1928 година 51 кофа жито, 210 кофи ржжъ и 300 кофи ечемикъ. Първоначална цена за кофа жито 80 лв., ржжъ, 60 лева ечемикъ 45 лева. Залогъ 10% Закона за Б. О. П. Разносикитѣ по търга сж задлъжителни за конкурента.

Председателъ: Илия Ат. Томюв.
Секретарю-бирникъ: П. Кънчевъ.

Пелишатска скотовъдна комисию

Обявление № 2953.

с. Пелишатъ, 5. XI. 1928 година. На 11 денъ отъ публикацията настоящето въ вестникъ „Северно Ехо“ отъ 2 до 4 часа следъ обѣдъ въ канцелярната на общинското управление ще се произведе трети пжтъ търгъ по доброволно съгласие продажбата на скотовъдната храна реколта 1928 година, 30 кофи жито, 43 кофи ржжъ и 220 кофи ечемикъ. Първоначална цена на кофа жито 80 лева, ржжъ 60 лева ечемикъ 45 лева. Залогъ 10% закона за Б. О. П. Разносикитѣ по търга сж задлъжителни за конкурента.

Председателъ: Илия Ат. Томюв.
Кас-отчетникъ: П. Кънчевъ.

Бръшлянски скотовъденъ фондъ

Обявление № 1839.

с. Бръшляница, 20 октомврий 1928 година. Бръшлянския скотовъденъ фондъ обявлява на интересуещитѣ се, че на 11 тоя денъ отъ публикуване настоящето обявление въ „Северно Ехо“ въ канцелярната на общинското управление ще се произведе търгъ съ явно наддаване за продажбата на 1 единъ биволски бикъ и единъ нерезъ. Първоначалната цена на биволския бикъ е 3,000 лева за нереза 2,500 лева. Издания залогъ за правоучастие въ търга е 10%. Тръжните книжа сж на разположение всеки присъственъ денъ. Закона за Б. О. и П. е задлъжителенъ за конкурентитѣ.

Кметъ: П. Моноу
Секретарю-бирникъ: Р. П. Щъркелюв.

Бръшлянски скотовъденъ фондъ.

Обявление № 1652.

с. Бръшляница, 2 октомврий 1928 година. Обявлява се на интересуещитѣ се, че на 11 тоя денъ отъ еднократна публикация на настоящето въ вестникъ „Северно Ехо“ отъ 15 до 18 часа въ канцелярната на общинското управление ще се произведе за отдаване подъ наемъ експлуатацията на 10 къса фондови ниви отъ 300 декара за времето 1 априлъ 1928 год. до 31. III. 1928 год. Първоначалната цена на декара е 200 лв. искания залогъ за правоучастие въ търга е 10% и се увеличава споредъ добитата при търга цена. Закона за Б. О. П. е задлъжителенъ. Тръжнитѣ книжа сж на разположение всеки присъственъ денъ.

Председателю: П. Моноу
Касирю-отчетникъ: Р. П. Щъркелюв.

Бохотско училищно настоятелство.

Обявление № 62.

Бохотското училищно настоятелство извества, че до денъ следъ еднократно публикуване настоящето въ вестникъ „Северно Ехо“ приема офертъ за доставката по доброволно съгласие учебничитѣ и пособията за всички ученици. Въ деня на търга комисия приема такива въ гр. Плъвенъ. Тръжнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присъственъ денъ въ канцелярната на училището. Залогъ за правоучастие 10% отъ цѣлата сума на която възлиза доставката. Законътъ за Б. О. и Предприятитая е задлъжителенъ за конкурентитѣ.

с. Бохотъ, 5 ноемврий 1928 год.
Отъ Настоятелството.